

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/116/2017
Identifikačné číslo spisu:	1311213355
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1311213355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne X. bývajúcej v Z., zastúpenej JUDr. Darinou Korábovou, advokátkou v Bratislave, Záborského 42, proti žalovanému Bytovému družstvu "Centrum" v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 25, zastúpenému JUDr. Dušanom Jovankovičom, advokátom v Bratislave, Doležalova 5, o uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 7 C 136/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. mája 2013 sp. zn. 14 Co 591/2012, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. júla 2012 č. k. 7 C 136/2011-177 uložil žalovanému povinnosť uzavrieť so žalobkyňou v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného 1-izbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 5. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, orientačné číslo XX, postaveného na parc. reg. „C“ číslo XXXXX, popis stavby: O. nachádzajúci sa na O. ul. v Z., vchod O., okres Z., obec Z. - Mestská časť I., k. ú. I., zapísaný na LV č. XXXX, vedeného Správou katastra hl. m. SR Bratislava, a to bezodplatne, pričom predmetná zmluva zo dňa 19.3.2012 tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 99,50 Eur titulom súdneho poplatku a 526,74 Eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Darine Korábovej, advokátke so sídlom v Bratislave, Záborského 42, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom exekúcie.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 14. mája 2013 sp. zn. 14 Co 591/2012 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania 323,96 Eur k rukám jej právnej zástupkyne do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok odvolacieho súdu, ktorý trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a je nesprávny. Namietal nesprávne právne posúdenie v súvislosti s neprihliadnutím odvolacieho súdu na ním vznesenú námietku premĺčania. Nevysporiadal sa s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého bytové družstvo nie je povinné previesť vlastníctvo zastavaného a príľahlého pozemku bezodplatne na vlastníka bytu alebo nebytového priestoru, ale cena pozemku sa má určiť na základe znaleckého posudku.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovaného bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (19.7.2013), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení O.s.p. účinného do 30. júna 2016.

8. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

9. Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237 ods. 1, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

10. V predmetnom konaní dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má formu rozsudku (potvrdzujúci rozsudok). Dovolanie však nesmeruje proti takému rozsudku, ktorý by mal znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvého stupňa (dnes už súd prvej inštancie) vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

11. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona

bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor strany konania tvrdiacej, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, či k tejto procesnej vade skutočne aj došlo.

12. Dovolateľ procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní ani najavo. V dovolacom konaní sa nepotvrdila ani existencia žalovaným namietaná vada konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

13. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdov nebola dovolateľom odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany konania, ktoré jej poskytuje O.s.p. O takúto procesnú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane jej procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.) a na doručenie rozsudku do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Na posúdenie prípustnosti dovolania - aj z aspektov § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. - je zásadne príslušný dovolací súd (por. IV. ÚS 238/07).

14. Dovolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením vecí. Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Samo nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nezakladá však prípustnosť dovolania v zmysle § 237 (pozri tiež R 54/2012 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011). Pokiaľ žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie a nepreskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že namietaná okolnosť, i keby bola námietka dovolateľa opodstatnená, by nezakladala procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v dôsledku toho ani prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 218/2011).

15. Dovolateľ namietal tiež vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa o nesprávnom právnom posúdení vecí boli opodstatnené, dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. V dôsledku tohto by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne

prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

16. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O.s.p. podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.